

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 596/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. októbra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť P. H., M., zastúpeného advokátom JUDr. J. K. st., T., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 90/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. H. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. mája 2013 doručená sťažnosť P. H. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 90/2011.

2. Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol: „Návrh na vypořádanie BSM som podal 6. 5. 2011... Keďže sa dlho nič nedialo a OS Piešťany nevytýčil termín pojednávania, dňa 3. 11. 2011 som cestou advokáta urgoval vytýčenie pojednávania.

Vzhľadom na to, že sa opäť dlho nič nedialo, asistentka advokáta telefonicky urgovala vytýčenie pojednávania dňa 9. 12. 2011, na čo 14. 12. 2011 prišla z OS Piešťany odpoveď, že súd dosiaľ nevytýčil pojednávanie z dôvodu dlhodobej preťažnosti súdu, ako aj s prihliadnutím na skutočnosť, že súd je veci povinný vybavovať aj podľa poradia nápadu. Že údajne zákonný sudca je od 1. 1. 2012 preložený na iný súd, do konca roka 2011 má všetky termíny pojednávania obsadené. Vec bude po 1. 1. 2012 pridelená na rozhodnutie inému sudcovi.

Dňa 10. 10. 2012 nám bol doručený protinávrh odporkyne na vypořádanie BSM v rozsahu na 1/2 strany, na ktorý som cestou advokáta podal stanovisko k vyjadreniu odporkyne dňa 11. 10. 2012. Dňa 30. 8. 2012 som opätovne písomne urgoval vytýčenie pojednávania v tejto civilnej veci a dňa 8. 10. 2012 nám prišlo upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti písané 2. 10. 2012 na OS Piešťany, kde predsedníčka súdu JUDr. Š. považuje moju sťažnosť za dôvodnú, s tým, že prieťahy v konaní vznikli v dôsledku dlhodobej nepriaznivej situácie na OS Piešťany spojenej s vysokým počtom nevybavených vecí a nedostatočnom obsadení súdu sudcami...

Dňa 23. 4. 2013 asistentka advokáta opätovne urgovala vytýčenie pojednávania, na čo jej bolo oznámené, že JUDr. J. bola 3 mesiace PN a dňa 24. 4. 2013 nastupuje do práce, takže sa s vecou už niečo bude konať...

Postupom OS Piešťany je porušené moje právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, pričom súd za 2 roky od podania návrhu nebol schopný vytýčiť ani jedno pojednávanie, čo je v rozpore s ustanovením čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. “

3. Sťažovateľ sa domáha, aby ústavný súd vo veci samej vydal tento nález:

„1. Okresný súd Piešťany v konaní vo veci vypořádania BSM vedenej pod sp. zn. 3 C 90/2011 porušil právo P. H., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

2. OS Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 90/2011 prikazuje konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

3. P. H. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 2.000 €, ktoré je povinný Okresný súd Piešťany vyplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto uznesenia.

4. Okresnému súdu Piešťany ukladá zaplatiť trovy právneho zastúpenia P. H. na účet advokáta JUDr. J. K... do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto uznesenia a to za 2 úkony... spolu 331,12 €.“

4. Z odpovede predsedníčky okresného súdu (sp. zn. Spr 561/12 z 2. októbra 2012) adresovanej sťažovateľovi na jeho sťažnosť na prietahy v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C/90/2011 vyplýva, že predsedníčka okresného súdu predmetnú sťažnosť uznala za dôvodnú. Z obsahu tejto odpovede ďalej vyplýva, že „Zákonný sudca dal dňa 20. 09. 2011 kancelárii písomný pokyn na doručenie návrhu spolu s prílohami na vyjadrenie odporkyni, ktorá si návrh prevzala dňa 09. 11. 2011... Dňa 07. 11. 2011 ste doručili súdu urgenciu, v ktorej žiadate o vytýčenie termínu pojednávania a dňa 24. 11. 2011 doručil súdu aj JUDr. M. žiadosť o vytýčenie termínu pojednávania. Dňa 14. 12. 2012 dal zákonný sudca kancelárii písomný pokyn, aby oznámila navrhovateľovi, že súd doposiaľ nevytýčil termín pojednávania z dôvodu dlhodobej mimoriadnej pracovnej vyťaženia, ako aj s prihliadnutím na skutočnosť, že veci je povinný vybavovať podľa poradia nápadu. Zároveň sudca oznámil, že od 01. 01. 2012 je trvalo preložený na výkon funkcie na iný súd a vec bude pridelená na vybavenie inému sudcovi. Dňa 11. 01. 2012 bola vec pridelená na rozhodnutie JUDr. J. J.. Dňa 11. 01. 2012 bolo súdu doručené oznámenie JUDr. M., že navrhovateľ mu zatiaľ nevypovedal plnú moc. Dňa 04. 05. 2012 bol súdu doručený protinávrh odporkyne. Vzhľadom na skutočnosť, že JUDr. J. bola dlhodobo práceneschopná, bolo potrebné všetky spisy v jej senáte prerozdeliť medzi ostatných sudcov tunajšieho súdu a predmetná vec bola pridelená na vybavenie Mgr. V. Z. Po návrate JUDr. J., jej boli opäť všetky spisy pridelené na vybavenie...“

S prihliadnutím na dátum podania a s poukazom na to, že od podania návrhu nebol zo strany súdu urobený úkon smerujúci k rozhodnutiu vo veci samej, možno Vašu sťažnosť považovať za dôvodnú... Vzhľadom na opodstatnenosť Vašej sťažnosti, zabezpečím, aby boli zo strany súdu vykonané potrebné úkony smerujúce k vytýčeniu termínu pojednávania.“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

7. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

8. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietáhoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

9. V posudzovanom konaní okresného súdu sťažovateľ namieta postup tohto súdu, ktorým boli podľa jeho názoru spôsobené zbytočné prietahy a porušené ním označené práva. Predmetom súdneho konania je majetkové vypořádanie rozvedených manželov rozhodnutím súdu, keďže sa rozvedení manželia nedohodli na vypořádání svojho bezpodielového spoluvlastníctva.

10. Ústavný súd po oboznámení sa so sťažnosťou a s jej prílohami dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa je – v tomto čase – zjavne neopodstatnená. Právny názor ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti vychádza z predmetu posudzovaného súdneho konania (bod 9) v spojení s vyhodnotením doterajšieho priebehu konania pred okresným súdom. Sťažovateľ doručil okresnému súdu 6. mája 2011 návrh na vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva a do podania sťažnosti adresovanej ústavnému súdu toto konanie pred okresným súdom trvá menej ako dva roky.

11. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 147/04, IV. ÚS 221/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovet (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

12. Aj keď postup okresného súdu nie je celkom bez prietahov, ich intenzita – s prihliadnutím na predmet posudzovaného konania a celkovú dĺžku doby jeho trvania (necelé dva roky) – nedosiahla úroveň, ktorá by mohla znamenať porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 24/04, III. ÚS 67/04). V tejto súvislosti ústavný súd dodáva, že až pokračujúca nečinnosť okresného súdu by mohla/môže spôsobiť porušenie základného

práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čo však ústavný súd v súčasnom období nemôže posúdiť.

13. Ústavný súd uzatvára, že zistené skutočnosti zatiaľ nepostačujú na prijatie záveru, že by doteraz zistené ojedinelé prietahy v konaní pred okresným súdom vo väzbe na celkovú doterajšiu dĺžku konania dosahovali ústavne relevantnú intenzitu. Z týchto dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

14. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľ v tejto veci v prípade zotrvania na stanovisku, že postupom okresného súdu v nej dochádza k zbytočným prietahom, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. októbra 2013